

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

99

grudzień 2024

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. W dzisiejszej Ewangelii widzimy Chrystusa, który „obchodzi wszystkie miasta i wioski”. Potem mówi do uczniów: „Idźcie i głosście: «Bliskie już jest królestwo niebieskie»”. Oni poszli i czynili to, co im Jezus polecił. Kolejne pokolenia uczniów kontynuują to dzieło. Przez nich Jezus nadal obchodzi wszystkie miasta i wioski, chcąc każdemu człowiekowi przekazać dobrą nowinę, że przybliżyło się do niego królestwo niebieskie. Gdy Zbawiciel się zbliża, zbliża się królowanie Boga, gdy On jest przyjęty przez człowieka, w ludzkim sercu zamieszkuje Bóg. Wtedy jaśnieje światło, płonie ogień i tętni życie.

2. Słuchamy tych słów w Adwencie, czasie oczekiwania i przygotowania na przyjście Pana. Słuchamy ich w pierwszą sobotę miesiąca, w przededniu uroczystości Niepokalanego Poczęcia NMP. Z Nią głosimy prawdę, że Pan przychodzi, że Jego przyjście jest bliskie. Chcemy z Nią oczekiwać, z Nią się przygotowywać, do Niej się upodabniać. Ona została zachowana od grzechu pierwotnego. My zostaliśmy uwolnieni od tego grzechu przez chrzest święty, a w sakramencie pokuty Bóg oczyszcza nas z grzechów przez nas popełnionych.

3. W tym roku czas Adwentu jest także oczekiwaniem na rozpoczęcie Roku Jubileuszowego, ogłoszonego przez papieża Franciszka. Jego temat brzmi: „Pielgrzymi nadziei”. Rozważamy ten temat dzisiaj i będziemy do niego wracać w kolejnych miesiącach Roku Świętego. Jest to bowiem czas łaski, której bardzo potrzebujemy. Potrzebujemy też umocnienia naszej nadziei. Jest ona jednym z trzech wielkich darów Boga, otrzymanych już na chrzcie świętym. Zazwyczaj wymieniamy je w takiej kolejności: wiara, nadzieja i miłość. W najbliższych miesiącach skupimy się szczególnie na nadziei, aby lepiej zrozumieć jej znaczenie, a także na nowo odkryć jej związek z wiarą i miłością. Od kilku lat zwracamy się do Maryi w litanii loretańskiej wezwaniem: „Matka nadziei”. Prosimy Ją, aby wypraszała łaskę nadziei całemu Kościołowi, a szczególnie tym, którzy zwątpili. Brak nadziei odbiera im siły. Będziemy się o to modlić także w czasie dzisiejszego nabożeństwa pierwszosobotniego.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, obecny w Najświętszym Sakramencie, dziękujemy Ci za dar pierwszej soboty miesiąca, w której zwracamy się z gorącą modlitwą dziękczynną i wynagradzającą do Niepokalanego Serca Twej Najświętszej Matki. Dziś chcemy zawierzyć Jej rozpoczynający się w wigilię Bożego Narodzenia Rok Święty 2025. Dziękujemy Ci za jego temat: „Pielgrzymi nadziei”. Znaczenie tych słów wyjaśnia Ojciec Święty Franciszek: „Nadzieja jest głównym przesłaniem zbliżającego się Jubileuszu, który zgodnie ze starożytną tradycją papież ogłasza co dwadzieścia pięć lat [...]. Wszyscy mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro” (Bulla „Spes non confundit”, 1). Pragniemy być pielgrzymami nadziei. Spraw, miłosierny Panie, aby nasza nadzieja rosła także przez przeżywanie pierwszych sobót miesiąca, przez trwanie przy Maryi i gorliwe rozważanie tajemnic różańca. Przyjmij, Panie, naszą medytację o nadziei, przeplataną chwilami ciszy i udziel nam Ducha Świętego, aby nas prowadził i umacniał.

Chwila ciszy.

L1: Z Listu do Rzymian: „Chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość – wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś – nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (5, 2-5).

Chwila ciszy.

L2: „Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu: «Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie» (Rz 5,10). A Jego życie objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna się od chrztu,

rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona”.

Chwila ciszy.

L1: „To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczerowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości: «Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?» – pyta św. Paweł w Liście do Rzymian. I odpowiada: «We wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował»”.

Chwila ciszy.

L2: „Nadzieja, wraz z wiarą i miłością, tworzy tryptyk «cnót teologalnych», które wyrażają istotę życia chrześcijańskiego. W ich nierozzerwalnym dynamizmie, nadzieja jest tą, która niejako nadaje orientację, wskazuje kierunek i cel chrześcijańskiej egzystencji. Dlatego Paweł Apostoł zachęca nas: «Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie – wytrwali!» (Rz 12,12). Tak, musimy «być bogaci w nadzieję», aby w sposób wiarygodny i pociągający dawać świadectwo wiary i miłości, które nosimy w naszych sercach”.

Chwila ciszy.

L1: „Wierzę w żywot wieczny. W ten sposób wyznajemy naszą wiarę, a chrześcijańska nadzieja znajduje w tych słowach fundamentalną podstawę. Jest ona bowiem «cnotą teologalną, dzięki której pragniemy jako naszego szczęścia [...] życia wiecznego». Sobór Watykański II stwierdza: «Jeżeli brakuje Bożego fundamentu i nadziei życia wiecznego, godność człowieka, jak to się często dzisiaj stwierdza, doznaje bardzo poważnego uszczerbku, a tajemnice życia i śmierci, winy i cierpienia pozostają bez rozwiązania»”.

Chwila ciszy.

L2: „Pozwólmy, by od teraz pociągnęła nas nadzieja i pozwólmy, by przez nas stała się zaraźliwa dla tych, którzy jej pragną. Niech nasze życie mówi im: «Ufaj Panu, bądź mężny, niech się tve serce umocni, ufaj Panu!» (Ps 27,14). Niech moc nadziei wypełnia naszą teraźniejszość, w ufny oczekiwaniu na powrót Pana Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie cześć i chwała teraz i na przyszłe wieki”.

Chwila ciszy.

Śpiew: „Duchu Święty, przyjdź... nadzieja zagości” lub inny.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Przeżywając czas Adwentu wynagradzamy za zniewagi i bluźnierstwa które nieustannie ranią Niepokalane Serce Maryi. Rozważajmy radosną część różańca świętego.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie Matce Najświętszej

P: „Anioł rzekł: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodisz Syna, któremu nadasz imię Jezus»” (Łk 1,30-31). Maryjo, Matko nadziei, ucz nas z wiarą, nadzieją i miłością mówić Bogu: „Tak, niech mi się stanie według Twego słowa”.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Nawiedzenie świętej Elżbiety

P: „Elżbieta wydała okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona»” (por. Łk 1,40-42). Maryjo, Matko nadziei, ucz nas dostrzegać łaski dawane nam przez Boga.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Narodzenie Pana Jezusa

P: „Anioł rzekł: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką: dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan»” (por. Łk 2, 10-11). Maryjo, Matko nadziei, ucz nas tej radości, z którą w sercu, tuliłaś Syna.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

P: „Wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu” (Ap 12,1). Maryjo, Matko nadziei, Niewiasto obleczona w słońce, ucz nas z nadzieją i ufnością patrzeć w przyszłość.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Maryi Królową Nieba i Ziemi

P: «Kimże jest ta, która świeci z wysoka jak zorza, piękna jak księżyc, jaśniejąca jak słońce, groźna jak zbrojne zastępy?» (PnP 6,10). Maryjo, Matko nadziei, Królowo nasza, ucz nas wzywać Cię, gdy gaśnie nasza nadzieja.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.